

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 259

ČERVEN 2017

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Červen pomalu končí, uteklo to jak voda a Šavani zas balí na tábor. Ten letošní je jubilejní - tábořit vyrazíme již potřicáté! Horní Studénky, Vlaské, Štítý, Vápenná, Křižanov, Valašské Klobouky, bylo těch míst, kde Šavani zbudovali svá týpí, opravdu hodně. Letos na nás čeká již tradiční louka u lesa nad Štítý. Pro většinu z nás jde již o jakousi srdcovku. Mnozí už měli možnost okusit její atmosféru při jedné z předtáborových brigád. Jak se totiž stalo již tradicí, bylo třeba předem připravit hladký rozjezd tábora, a tak došlo za pomoci mnoha ochotných rukou k vyspravení a zaplachtování kuchyně, osazení lavic a stolů, dodělalo se pár týpiovek, vykopala odpadovka, zbudovaly latríny, připravila umývárka, nadělalo dřevo do sprch a kuchyně do začátku atakdále atakdále. Na tom všem jste se podíleli nejen vy ale i řada rodičů. Díky všem zúčastněným! Zbývá tedy hlavně postavit a zabydlet naše týpí a další tábor může začít! Bedny nabaleny? Lakroska pevně vypletena? Indiánské oblečení připraveno? Tak vzhůru do Štítů!!!!

Co se kromě zmíněných brigád dále událo v kmeni v červnu? Stihli jsme také jeden čtvrtěční lakros, jednu páteční kmenovou akci u sokolovny ve Zvoli pod vedením MIČKINIKWY a na stejném místě jsme se pak znovu sešli před závěrem měsíce k zakončovačce celoroční činnosti, kterou si opět na svá bedra vzala dámská část vedení, tedy Sněhurka a Sil a přidala se k nim i Lenka.

Sněhurce a Sil patří dík nejen za tuto tečku za kmenovým rokem, ale dovolím si jim poděkovat i za spoustu dobře odvedené práce během celého roku při vedení našich nejmladších členů. Nechci nijak snižovat úsilí a snahu rádců Ledňáčků a Vlků, Eddie i Drápal zaslouží také velké wašte, ale je třeba přiznat, že ukočírování šavanských benjamínků vyžaduje mnohdy velkou dávku nasazení a trpělivosti. Sil i Sněhurka tak dávají kmeni velkou naději do budoucna, že z řad jejich svěřenců vzejde v příštích letech velká síla, která kmenovou káru potáhne zase hodný kus cesty kupředu. Myslím, že se jim jejich práce opravdu daří, o čemž ostatně svědčí i nadšení jejich svěřenců a v poslední době i rozšiřující se stavy jejich rodů.

A na závěr jedno postesknutí šéfredaktora. Kůra, kterou držíte v ruce, je o něco tenčí než obvykle, chybí i tradiční Signály z minulosti. Nadupaný červen si holt vybral u přispěvatelů svou daň, tak snad na vícero stránkách zase v září ☺

S modrou oblohou Sg. Ostříž

KMENOVKA VE ZVOLI

9. ČERVNA 2017

První červnovou kmenovku si vzal na bedra sám náčelník a jejím hlavním motivem byl tentokrát lakros. Všichni víme, jakou předlouhou tradici má tato stará indiánská hra na západě. Náš kmen má v této historii své nezastupitelné

místo a například týmům hrajícím pravidelnou Moravskou lakrosovou ligu dodal již celou řadu šikovných hráčů. Je moc dobře, že se ve Zvoli uchytily pravidelné lakrosové čtvrtky a že se jich mnozí z vás pravidelně účastní. Proč na ně tedy nenavnadit i zbytek kmene a neodhalit něco z tajů této hry i ostatním?

Soutěžili jsme tak v nejrůznějších netradičních disciplínách, které prověřily třeba naši schopnost udržet míček v lakrosce při slalomu mezi praporky, sebrat jej ze země při probíhání pod roztočeným lanem či přijmout přihrádku a udržet se při tom na zádech svých soukmenovců (na obrázku vlevo Čěška v akci).

Nejen lakrosom však živ je Šavan, a tak jsme lakrosky občas i odložili a prověřili své schopnosti i v jiných dovednostech. Na slalomovou trať mezi praporky se tak mohly vydat týmy nesoucí nejdříve jen týpiovku a v dalším kole i na týpiovce navěšeného odvážného dobrovolníka.

Dočkali jsme se také dalšího dílu napínavého leč zatím nekonečného seriálu „Hobit a jeho orlí pero 10-10-10“. Dnešní pokračování ukázalo spoustu adeptů, kteří by toto OP splnili zřejmě tzv. z fleku, hlavní hrdina však ani tentokrát úspěšný nebyl. Hobite vydrž, jednou to určitě klapne!

Při závěrečném nástupu MIČKINIKWA ještě vyhlásil javorovou nažku, kterou jako obvykle najdete i na stránkách Kůry, a pomalu si můžete počítat, jak na tom jste v celoročním bodování a kolik bodíků vás dělí od šumavského dobrodružství.

Sg. Ostříž

POSLEDNÍ SCHŮZKA MEDVĚDŮ

20. ČERVNA 2017

Netradičně do Kůry zařazujeme sondu z družinového dění u zábřežských Medvědic, a to hned ze dvou důvodů: jednak si redakce moc cení každého příspěvku mladších členů našeho kmene (ti starší mnohdy přílišnou aktivitou v tomto směru zrovna netrpí) a jednak rádi své čtenáře navnadíme na prázdniny letní atmosférou medvědí schůzky!

Sešly jsme se na loděnici v Zábřeze. Když dorazila Skřítek, tak jsme se vydaly k mostu. Ještě před mostem jsme zahlídly Ťapku s její sestrou Kamilou. Asi nás viděly taky, tak se schovaly. Čekaly jsme na ně, ale marně, tak jsme se rozhodly, že půjdeme bez nich. Když jsme dorazily na druhý břeh, viděly jsme ty dvě na loděnici. Zakřičely

j jsme na ně, aby šly za námi. Dorazily jsme na pěkné místo, kde jsme se rozhodly zůstat. Chvilí po nás dorazila Ťapka a Kamča. Ze začátku byla voda hodně studená. Skřítek se rozhodla, že si zkusí zaplavat, ale na tom místě, kde jsme byly, bylo málo vody. Tak se Liška a Lasička společně se Skřítkem rozhodly jít kousek dál a zjistit, jestli je tam dost vody. Ještě předtím jsme si vzaly boty, protože tam občas byly i ostré kameny. Vody tam bylo dost i na plavání, a tak jsme tam zůstaly. Liška si stihla ještě rozbít boty, zjistila to v řece. Lenka mezitím pořizovala fotky. Když jsme se vracely, viděly jsme v řece pneumatiku a Ťapka s Kamčou se rozhodly, že se na ní povoží. Ještě než jsme odešly, tak si Skřítek, Liška a Kamča nalovily malé rybičky. Když jsme dorazily na loděnici, tak už na nás čekali rodiče.

Sepsala Lasička

ZAKONČOVAČKA

23. ČERVNA 2017

Předposlední červnový pátek jsme se sešli na poslední akci tohoto školního (a skautského) roku před táborem. Akci vedla Sněhurka a Sil a na pomoc si přizvaly Leničku. Na začátek pověděly pár slov k zahájení a poté jsme se rozdělili do tří skupin, ve kterých jsme soutěžili. Cílem první soutěže bylo se závažím (nějakým prckem) na zádech oběhnout metu a co nejrychleji se vrátit na místo. Nikomu jeho náklad nespadol a družstva nasadila pěkná tempa.

Druhou aktivitou byl štafetový závod, při kterém jsme lakroskou šťouchali do pet lahve. Někteří z nás si vybrali neobvyklou taktiku a za chvíli byli zpátky u svého družstva.

Následovala další hra na rychlost a to sbírání vršků, podle toho jaké padlo číslo. Měli jsme co dělat, abychom se nepozabíjeli 😊

Poslední soutěží bylo zaspívání písničky, jejíž text obsahoval název některého z kmenových zvířat. Všem se to moc povedlo!

A teď přišlo na řadu opékání špekáčků a povídání s přáteli a potom se nakrájel meloun a děti měly o zábavu postaráno! Bitka s jádry melounu jistě nikoho neminula a ukázalo to náš um a zásobu pecek 😊 Nakonec proběhlo vyhlášení bodování za květen a vedení akci zakončilo s přáním krásného léta.

Ranger Eddie

DÁR OBRÁZKŮ NAVÍC....

Kolektivní pracovní nasazení při předtáborových brigádách bylo v dobrém slova smyslu nakažlivé a práce šla všem pěkně od ruky. Na fotce zleva pan Krňávek, sachem Sokol, ranger Eddie, paní Jarošová a Čača při dělání zásob dřeva do táborové kuchyně.

Důkaz přehnané soutěživosti mužské části populace a klidné síly dřímající v jejich ženských protějšcích – zatímco Medvěd s Koukálkem nervózně čekají na povel ke startu, Liška tiše dokončuje manikúru ve sto-procentním přesvědčení, že výhra čeká stejně na ni....

Větvička využila volné chvílky při kmenové akci k tréninku své nově objevené vášně – sbírání tenisových míčků. Jejím snem je sbírat ve Wimbledonu. Zatím se nám však nepodařilo zjistit, zda ji vpřed žene touha setkat se s tenisovými esy, anebo chuť na tamní vyhlášené jahody se smetanou 😊

Naproti tomu Hobit se zhlédl v plnění orlích per a je živoucím ztělesněním známého hesla „i cesta může být cíl“. Hobit totiž nechce mít splněno, nezměrný počet jeho neúspěšných pokusů o základní OP 10-10-10 je dán jeho nekonečnou touhou plnit, plnit a plnit 😊

Nový způsob přepravy osob malého vzrůstu na větší vzdálenosti byl nedávno nahlášen členy Šavanů u Českého úřadu patentového. Dotyčného stačí namotat na týpiovku a poté jí kolektivně mrštit ve směru přepravy. Zbytek trasy už cestující dojde pěšky....

A máme tu poslední předtáborový nástup v roce 2016/2017. Zatímco na některých je vidět uvolněná nálada a očekávání veselých letních zážitků, ctižádostiví jedinci jako Sedmikráska a Koloušek se už s předstihem dobrovolně hlásí do táborové služby na mytí nádobí.

STOUPÁNÍ NA HORU

Předkládám vám tip na splnění OP, které sice vyžaduje trochu vašeho úsilí a šikovnosti, nicméně z vlastní zkušenosti můžu říct, že práce na něm je voňavá a strávíte díky němu pár hodin v lese na čerstvém vzduchu. Koneckonců nadchází pro vás doba prázdninová se spoustou volného času a proč jej pouze prosedět u počítače, že? ;-). Kdo se do jeho plnění vrhne s vervou v době volna přímo na letním táboře, může se těšit na to, že nemalou měrou přispěje k závěrečnému táborovému sněmu, který bude zapálen pochodněmi právě jeho/její výroby!

T-32 Vyrob 4 kvalitní pochodně, které budou použity na sněmu

Na začátku bych rád upozornil, že toto OP není určeno pro jedince, kteří jsou schopni si při ořezávání pastelky vypíchnout oko či si při mazání medu na rohlík přerážnout příborovým nožem krční tepnu. Zkrátka je třeba být trochu opatrný a dbát pravidel bezpečnosti práce, ale Šavan přece není žádná bábovka!

Začněme s přípravou nutných surovin. Budete potřebovat dostatečné množství smůly (samozřejmě mám na mysli pryskyřici, nikoli pech neboli smolíka!), přiměřenou zásobu suchého chraští (např. smrkového) a čtyři asi 80-100 cm dlouhé a pokud možno rovné kmínky nebo větve o průměru cca 7 cm.

Smůlu si naškrábejte z kmenů v jehličnatém lese, můžete k tomu použít vhodný kámen, klacek nebo obětujte nějaký starší nůž (potom jej můžete zkusit očistit technickým benzínem nebo ředidlem, nejspíš už jej však nikdy k jakékoli čistší práci nepoužijete). Samozřejmě se při škrábání smůly snažte nezpůsobit zranění sobě ani vyhlédnutým stromům. Po chvíli pátrání v lese zjistíte, že na některých stromech narazíte na velké kusy již zaschlé smůly, které stačí ulomit a zásoby této základní suroviny budou přibývat velmi rychle.

Budoucí držadla vašich pochodní na silnějším konci našťipněte nebo nařízněte a do praskliny vsuňte co nejvíce drobného a proschlého chraští, které bude sloužit

jako pojivo a zabrání při odhořívání pochodně odkapávání velkých kusů hořící smůly. Zbytek chrastí si ponechte do další fáze výroby.

Máte-li přichystané dostatečné množství smůly a držadla, můžete se pustit do samotné výroby. K ní budete potřebovat malý ohniček, nějakou plechovku nebo starý hrnec k tavení nasbírané smůly a nádobu se studenou vodou. Plechovka nebo hrnec se samozřejmě při rozehtívání smůly rozpálí, takže pokud hrnec nemá dostatečně dlouhé držadlo, budou se k manipulaci hodit například staré kleště. Plechovku/hrnec naplníte nasbíranou smůlou a postavte kraj ohně. Udržujte nízký plamen, aby smůla v nádobě nechytila, pokud se tak stane, přiklopte nádobu s hořící smůlou například nějakou deskou, zabráníte tak přístupu vzduchu a hořící hmota se samovolně uhasí. Je-li už smůla v nádobce tekutá, kleštěmi nádobku opatrně uchopte a nad zásobou nasbírané a ještě nepoužité smůly (nebudete tak zbytečně plýtvat odkapávajícím materiálem a můžete jej znovu použít) ji nalejte na konec držadla a chrastí vsunuté v jeho rozštěpu. Pár vteřin počkejte, až roztavená smůla trochu vychladne, potom ji rukou namočenou ve studené vodě přitlačte. Uvidíte, že namočené ruce si opravdu nepopálíte, navíc se na ně smůla nepřilepí, jen je třeba nenalít si roztavenou pryskyřici na nenamočené části těla nebo na oděv!

Postupně přidáváte další vrstvy smůly a prokládáte je drobným chrastím, které opět slouží jako pojivo. Rukou namočenou ve studené vodě chladnoucí smůlu vždy přitlačte, aby mezi vrstvami pryskyřice nevznikaly vzduchové kapsy, které by měly za následek celkovou nesoudržnost pochodně. Při hoření by vám pak mohly odpadávat příliš velké kusy a pochodeň by nevydržela hořet tak dlouho.

Pevně doufám, že těm odvážným, kteří se do výroby loučí pustí, se dílo podaří a opravdu nebudou potřebovat vyzkoušet si praktické použití znalostí nabytých při studiu této rubriky v minulém čísle. Vězte, že generace šavanských bojovníků zvládly výrobu pochodní bez úhony před vámi a další šikovní přijdou jistě i po vás. Těším se, že zahájení některého z příštích sněmů bude opět prodchnuto omamnou vůní hořící smůly!

Sg. Ostříž (s použitím obrázků z webu wastelandrangers.blogspot.cz)

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Šavani letí do nebe? Agenty naší tajné služby v uplynulých týdnech zaujalo podivné chování části vedení kmene. Poté, co přistihli Sil při zápisu do kurzu seskoku padákem, náčelníka v módním salonu „Tesil & Dederon“ při zkoušce slušivé uniformy a Ostrříže při nácvičku chůze na podpatcích, v minisukni a

s blondátou parukou, došlo jim, že jsou na stopě něčemu velkému. A opravdu! Naše trio se ve snaze přivydělat kmenové kase nějakou tu korunu zapsalo do konkurzu na stevardy a letušky nově založené nízkonákladové letecké společnosti „Vzlety a pády“. Na snímku právě předvádějí zkušební komisi instruktáž cestujících, kterak se při zaplněném letu mají stojící pasažéři správně držet tyče u stropu, by v případě turbulencí nedošli úrazu.

Sněhurka úspěšnou umělkyní! Rádkyně Medvědic se již delší dobu věnuje svému novému koníčku – estetickému vyřezávání ornamentů a sošek z letního ovoce. Naši agenti ji vystopovali na 16. ročníku řezbářského symposia konaného v Tupokudlech, kde po právu brala 1. místo v kategorii „Meloun, kudla, náplast“. Její vítězný výtvar vidíte vpravo dole, inspiraci svou rádcovskou činností vskutku nezapřela. Při příležitosti

blížícího se letního tábora slíbila vyřezat do vlastnoručně vypěstované kedlubny model táborových sprch včetně funkčního ručního čerpadla na vodu a kotle na ohřev vody, v jehož topeništi bude při oficiálním zahájení tábora symbolicky zapálen věčný oheň. Těšíme se a přejeme pevnou ruku a nabroušené ostří!

HRSTKA VTIPŮ

....dnes z návštěvy obchodu....

Přijde pán do železářství a poprosí: „Dobrý den, chtěl bych nějaký dobrý bezpečnostní zámek.“ „Nemáme.“ „Hmm... tak obyčejný bezpečnostní zámek?“ „Nemáme!“ „A co takhle obyčejný patentní zámek?“ „Nemáme!“ „A co obyčejný zámek???“ „Nemáme!!!“ „A proč máte vůbec otevřeno???“ „Nemáme zámek.“

Majitel nově otevřeného obchodu přijde první den na kontrolu a ptá se prodavače: „Byl tu někdo?“ „Ano, já.“ „Hergot, ptám se, jestli někdo přišel!“ „Ano, vy.“

Přijde muž do potravin a chce hořčici. Prodavačka mu ji dá, on ji otevře a začne si ji cpát do ucha. Cpe, cpe, až ji tam nacpe celou. Druhý den přijde zas a znova ta samá situace. Zase chce hořčici, zase si ji cpe do ucha. Třetí den to už prodavače nedalo a zamane si, že když přijde, tak mu řekne, že hořčici nemá. Tak se i stalo. Muž přišel a chtěl hořčici. Prodavačka říká: „Hořčici nemáme.“ Muž jí říká: „Tak bych prosil marmeládu.“ Prodavačka mu dá marmeládu a muž si ji začal cpát do ucha, když to už prodavačka nevydržela a zeptala se: „Proč si cpete do ucha tu marmeládu???“ Muž jí na to odpoví: „Protože nemáte hořčici!“

Do hodinářství vejde zákaznice: „Poslyšte, pane vedoucí, když jsem tady před měsícem kupovala tyhle hodinky, tak jste mi říkal, že mi vydrží do konce života...“ „Ano, milostivá, ale tenkrát jste vypadala strašně!“

Do řeznictví vběhne pes, ukradne několik buřtů a uteče. Rozčilený řezník však psa pozná. Je to pes jednoho ze stálých zákazníků – místního právníka. Odpoledne zajde řezník k právníkovi a zeptá se jej: „Když mi vběhne do řeznictví pes a ukradne svazek špekáčků, mám nárok na finanční náhradu od majitele psa?“ „Jistě!“ odpoví právník. „Tak mi dlužíte 120 korun,“ říká řezník, „to totiž byl váš pes.“ Právník si povzdechne, vytáhne šekovou knížku a napíše šek na 120 korun. Když je řezník na odchodu, právník jej zadrží: „Ještě moment! Tady máte účet na 500 korun za poradenství.“

syn místního farmáře a za pachatele byl mylně označen Cochise. Poručík americké armády George Bascom přiměl Cochise s několika jeho blízkými navštívit vojenské ležení v domění, že se mu podaří pachatele zatknout a přimět k doznání. Namísto toho však Cochise vinu vytrvale odmítal a při pokusu o zatčení se mu podařilo nožem rozpárat stěnu plátěného stanu a uprchnout. Coby rukojmí však zůstal v táboře Cochisův bratr Coyuntwa, dva synovci, manželka a jejich dvě děti. Cochise následně poslal Bascomovi žádost o jejich propuštění, na niž poručík odpověděl zamítavě a vzkazem, že tak učiní bezprostředně po propuštění malého uneseného chlapce. Cochise se svými lidmi tedy zajal skupinu nicnetušících tří Američanů a devíti Mexičanů, načež Mexičany nechal mučit a zabít a Američany nabídl výměnou za své lidi. Opět se mu však dostalo stejné odpovědi. V odvetu Cochise nejprve přepadl skupinu vojáků, která se vydala doplnit zásoby vody, a poté kvapem vyrazil směr mexická Sonora, kam už moc Američanů nesahala. Cestou zabil i zbylé rukojmí a jejich ostatky záměrně ponechal na očích svých pronásledovatelů. Reakce vojáků byla očekávatelná – Cochisův bratr a synovci byli oběšeni. Prakticky v momentě, kdy jejich těla Cochise objevil, vypukly 25 let trvající tzv. Apačské války. Onen unesený chlapec Felix Ward, žil nějaký čas se svými únosi a později se stal pod jménem Mickey Free apačským skautem americké armády.

Jak víte z životopisu Mangase Coloradase (BK č. 253), Cochise pojal za manželku Mangasovu dceru Dos-Teh-Seh a se svými lidmi se připojil ke skupině svého tchána. Spolu začali podnikat četné nájezdy na bílé osadníky a farmáře. Americká armáda byla stále více zaměstnávána sílící občanskou válkou severu proti jihu, což společně s dobrou znalostí prostředí hrálo jednoznačně do karet indiánům. Těm se tak dařilo naplňovat svůj záměr vystrnadit bílé protivníky ze svých dávných území. Postupně docházelo ke střetům, které končily spíše vítězstvím Apačů, nejnámějšší z nich byly Bitva u Dragoon Springs a Bitva o Apačský průsmyk. Také již víte, že během druhé jmenované bitvy byl Mangas vážně zraněn, nicméně dokázal se plně zotavit, aby byl následně vylákán k mírovým jednáním, během nichž byl zajat a zavražděn. Tento čin jen prohloubil propast mezi Apači a bělochy a Cochise se s o to větší vervou pustil do dalších bojů.

Coby jakási základna pro další útoky a zároveň úkryt sloužily Cochisovi a jeho bojovníkům Dračí hory v Arizoně. Odtud podnikl četné nájezdy jak proti Američanům, tak proti Mexičanům. Jeho zarputilý boj trval až do roku 1872, kdy dostal generál Oliver O. Howard rozkaz trvající problém konečně vyřešit a Cochise najít a vyjednat s ním mír. Howard byl pro tento úkol více než vhodný,

jednalo se o čestného muže, který dosud vedl instituci Freedmen's Bureau, jež měla za cíl pomáhat černým otrokům osvobozeným v občanské válce. Přimět Cochise k jednání se mu podařilo s pomocí armádního skauta Toma Jeffordse. Ten prý sám přijel do Cochisova tábora, aby mu představil plán na vyjednání mírové smlouvy a poskytnutí rezervace. Důvěru náčelníka si rozhodně získal, neboť ten na vyjednávání přistoupil a poté, co se s Jeffordsem během několika následujících měsíců velice sblížili, zasedl k jednacímu stolu s požadavkem na vlastní rezervaci pro Chiricahuy a na obsazení místa rezervačního agenta právě T. Jeffordsem. Obojí bylo splněno a 12. října 1892 byly ke smlouvě připojeny

Pomník v místech Cochisovy pevnosti, text na tabuli odkazuje mj. i na pokrevní bratrství s T. Jeffordsem

podpisy jednáících stran. O necelé dva roky později, přesněji 8.6.1874, Cochise v této rezervaci umírá na místě zvaném nyní Cochisova pevnost, příčinou je pravděpodobně rakovina v oblasti dutiny břišní. Jeho tělo bylo pohřbeno ve skalách a o přesném místě jeho posledního odpočinku vědělo jen několik jeho soukmenovců a Jeffords, nikdy však toto tajemství nevyzradili. Samotný Jeffords je pro bílé osadníky nadále trnem v oku pro své dobré vztahy s „rudochy“ a roku 1875 je z úřadu sesazen a Chiricahuové jsou přemístěni do rezervace San Carlos. Cochise se tohoto porušení podepsané smlouvy již nedočkal, nicméně pro jeho stále četné přívržence se toto stalo důvodem k znovuobnovení apačských válek, které trvaly až do roku 1886, kdy se bílým vzdal poslední apačský vůdce Geronimo....

S pomocí wikipedia.org sepsal Sg. Ostříž

JAVOROVÁ NAŽKA – KVĚTEN 2017

1. místo	Ra. Eddie	320 bodů	Ledňáčci
2. místo	Va. Sedmíkráska	304 bodů	Koníci
3. místo	Va. Surikata	264 bodů	Ledňáčci
4. místo	boj. Lasička	250 bodů	Medvědi
5. místo	Va. Veverka	249 bodů	Ledňáčci
6. místo	boj. Kajda	240 bodů	Ledňáčci
7. místo	boj. Dela	232 bodů	Ledňáčci
8. místo	Ga. Čača	216 bodů	Ledňáčci
9. místo	hledač Kecalka	214 bodů	Koníci
10. místo	boj. Liška	200 bodů	Medvědi
11. místo	boj. Koloušek	191 bodů	Koníci
12. místo	boj. Medvěd	185 bodů	Vlci
13. místo	boj. Sasanka	180 bodů	Koníci
14. místo	hledač Vrabčák	173 bodů	Hadi
15. místo	hledač Srnka	170 bodů	Medvědi
16. místo	hledač Luky	160 bodů	Hadi
17. místo	hledač Dyno	154 bodů	Hadi
18. místo	Ga. Drápal	140 bodů	Vlci
19. místo	boj. Čěška	112 bodů	Vlci
20. místo	hledač Anička	102 bodů	Koníci
21. místo	hledač Větvička	100 bodů	Koníci
	hledač Ťapka	100 bodů	Medvědi
23. místo	hledač Koukálék	96 bodů	Hadi
24. místo	hledač Stromeček	93 bodů	Hadi
25. místo	Va. Skřítek	90 bodů	Medvědi
	hledač. Dejev	90 bodů	Vlci
27. místo	boj. Hobit	71 bodů	Vlci
28. místo	boj. Kuňka	64 bodů	Ledňáčci
29. místo	hledač Dráček	52 bodů	Hadi

JAVOROVÝ LIST – KVĚTEN 2017

1. místo rod Ledňáčků	100	bodů
2. místo rod Koníků	80	bodů
3. místo rod Medvědů	60	bodů
4. místo rod Vlků	40	bodů
5. místo rod Hadů	20	bodů

